

finde den. Nej, det vil jeg godt tro, for det Materiale, hvorpaa det ærede Medlem bygger sin Kritik, synes ikke at være i Orden.

Det ærede Medlem (N. C. Jensen) ankede saa over et Udtryk i Beretningen om, at nogle Børn var „udstationerede“. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at man har valgt et uheldigt Ord. Men man skal ikke hænge sig i Ordene, man skal se, hvad Ordene dækker, hvad Realiteten er, og det har det ærede Medlem ikke gjort i dette Tilfælde. Det ærede Medlem udtaler herom følgende, som jeg med den højterede Formands Tilladelse skal oplæse: „Artilleriets Heste bliver, saa vidt jeg ved, udstationerede for en vis Pris, men jeg har aldrig set den Sprogbrug, at man om Børn, som sendes bort fra deres Hjem, siger, at de „udstationeres“ paa denne eller hin Maade. Jeg ved ikke, hvad der forstaas ved det, om det er til den højstbydende eller den lavestbydende, om man udsender Bekendtgørelse om, at nu er der 5 Børn, og nu er der 7, som skal udstationeres, og saa kan der bydes paa dem. Det er jo den Form, man bruger ved Udstationeringen af Hærens Heste. Jeg antager ikke, det er saa grelt; men naar man faar en Beretning i Haanden, afgivet af en Forstander for et Børnehjem med rige, endogsaa overordentlig rige Midler, studser man ved at se et saadant Udtryk“. Det er en voldsom Kritik, det ærede Medlem her fremsætter. Hvis det var Tilfældet, at Børnene blev „udstationeret“ til den højst eller den lavest bydende, vil jeg sige, at det var en raa og hjerteløs Behandling; der blev disse Børn til Del. Vi har sikkert tidligere alle været i høj Grad forargede, naar man har hørt, at der var Sogneraad, som i sin Tid bortliciterede fattige Børn til den lavestbydende, der vilde tage imod dem. Vi har alle følt os oprørte derover, og skulde noget lignende finde Sted ved Jægerspris, ja, saa siger jeg, at vedkommende Bestyrelse og de, der gjorde sig skyldige deri, fortjente den haardeste Kritik, og at der burde gøres alt, hvad gøres kunde, for at faa det standset. Men det er jo slet ikke saa.

Hvis det ærede Medlem havde gjort sig den Ulejlighed at læse Beretningerne

fra Jægerspris, vilde han faa noget helt andet at vide om, hvad der forstaas ved, at Børn er blevet „udstationeret“. Der var, som sagt, sidste Aar ved Jægerspris 319 Børn; de kommer fra mange forskellige Hjem i vort Land, og vi kan vel sige, at de fleste af dem kommer fra i høj Grad ulykkelige Hjem, og det er Børn, som tidt er vanrøgtede, og Børn, som meget ofte er baade aandeligt og legemligt belastede med Fædrenes Synder. Mange af dem er derfor degenererede, og der er ikke faa, som nærmer sig Aandssvageanstalten. Nu er det meget vanskeligt og meget uheldigt at have særdeles svagt begavede Børn i et Børnehjem, fordi saadanne Stakler ikke kan begaa sig imellem de andre Børn. De kan ikke følge med ved Undervisningen, de kan ikke følge med ved Arbejdet, ja, mange Gange maa saadant et ulykkeligt Barn — det har jeg set paa Børnehjemmene —, naar det skal hævde sig en Plads, give sig til at være Bajads eller Klovn overfor de andre, om det muligvis paa den Maade skulde kunne hævde sig en Plads. Det har Jægerpris Stiftelse haft Øjet aabent for, og her er netop Forstanderen, Hr. Høy, gaaet i Spidsen som Foregangsmand og fortjener Ros og Tak for det, han har gjort. Han har nemlig sagt: Disse Børn maa vi skille ud, og det har man gjort bl. a. paa den Maade, at man har indrettet et særligt Hjem, hvortil der hører en 8—10 Tdr. Land Ager, Eng og Skov, liggende ved Roskilde Fjord. Her er der en Plejemoder, som har 8 af disse stakkels degenererede Børn, der ikke kan følge med imellem normalt begavede Børn. Her opdrages de i sunde og gode Omgivelser, her faar de Undervisning og gør et Arbejde, som staar i Forhold til de smaa Evner, de er i Besiddelse af, og det har vist sig at være overordentlig heldigt for Børnene at blive fjernet paa den Maade. Nu er man gaaet et Skridt videre og har sendt 4 Børn over til en By, der hedder Brunde ved Horsens Fjord, hvor to Damer har oprettet et Hjem for saadanne svagt begavede Børn. Der er anbragt 4 Børn, og det er det, Forstanderen kalder at udstationere dem; jeg indrømmer, at det er et uheldigt Udtryk, men Forholdet har intet at gøre med den Beskrivelse, det